

Oversægt. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale Thinget ikke at følge enten Mindretallet eller det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds i hans særskilte Forslag, der desuden af andre Grunde er umodent for Diebliffet (Berg: Umodent?). Ja, umodent for Diebliffet, forsaavidt som der er Spørgsmaal om at ville føre Banen fra Grønningen. Intet Menneffe kan sige, om det overhovedet er muligt at gjøre det nu, og forsaavidt som det ærede Medlem mener derigjennem at fabe en Konkurrence med den sjællandske Jernbane, tror jeg, at han i den Henseende tager overmaade meget feil. Dette foranlediger mig til at sige til det ærede Medlem, der sidder tæt ved mig (Lauver), at han vist har overhørt, hvad jeg sagde sidste Gang, da der var Tale om, at jeg skulde have negtet en Koncession til Frederiksfund. Jeg har ikke negtet Koncessionen (Lauver: Nei, vistnok ikke!). Saa veed jeg ikke, hvorfor man retter den Slags Bebrejdelser til mig. Jeg har sagt, at jeg ikke indlød mig paa at give Koncession paa en Bane fra Kjøbenhavn til Frederiksfund, naar den skulde gaa ad Strandveien over Bedbæk, og fra det Diebliff af kom man ikke og spurgte mig om Koncession. Man spurgte mig, om man maatte komme den Bei ud, dertil sagde jeg Nei, og dermed faldt hele Koncessionsspørgsmaalet. De Herrer kunne være fuldstændig overbeviste om, at dersom en Frederiksfundsbane overhovedet ikke kan komme til at faae Lysskift fra Kjøbenhavn til Dyrehaven, falder hele Lyften til at anlægge en Jernbane til Frederiksfund ganske af sig selv. Jeg tilraader Dem altsaa, mine Herrer, meget indstændig at vedtage Loven, saaledes som den er, og det ikke blot fordi det er fornuftigt og forsvarligt at gjøre det, men ogsaa fordi jeg ikke ser, hvorledes man paa nogen anstændig Maade skulde kunne faae Loven igjennem, naar den ikke vedtages nu, saaledes som den foreligger fra Landsthinget. Jeg vilde i det Mindste for mit Vedkommende tage meget i Betænkning at forlange, at Landsthinget efter den Stilling, det har indtaget, nu i Hui og Hast i Løbet af en halv Time skulde overskrive sin Forretningsorden og vedtage Noget, som skrider imod dets egen sidste enstemmig afgivne Beslutning.

Ansvar: Der ligger noget forunderlig Bedaerende i de store Tal, som saaledes holdes frem for Diet, og de blive i Særdeleshed Bedaerende, naar man tager dem henførte til forskjellige Perioder, og naar man taler om et Tal af 800,000 Rd., som vil falde mellem 1896 og 1900, og derimod opstiller en Sum af 200,000 Rd., som skulle udredes strax. Naar man vil tale om Tal af den Betydning, om Bærbien af Fenge, maa man nødvendigvis henføre dem til samme Tidspunkt, thi 800,000 Rd. have en overordentlig forskjellig Betydning, enten jeg har dem idag eller

først om 100 Aar. De 200,000 Rd., som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) erkjendte, at vi vilde have en vis Forpligtelse til at udrede til en Bane til Frederiksfund, i Sammenligning med, hvad vi ere gaaede ind paa for andre Egne af Landet, dersom vi gjøre det umuligt for Egnen at faae en Bane ved det sjællandske Jernbaneselskabs Hjælp, ville til en saa simpel Rente som 4 pCt. i Aaret 1900 repræsentere en Kapital af omtrent 570,000 Rd. Sammenlignet med de 800,000 Rd. — eller, naar jeg vil tage Renten med her ogsaa fra 1896 til Aaret 1900, vil det blive omtrent 850,000 Rd. — sammenlignet med disse 850,000 Rd. bliver der en Differenti i Aaret 1900 af 280,000 Rd. Disse 280,000 Rd. i Aaret 1900 repræsenterer i Dag en Værdi af 100,000 Rd. paa lidt nær. Det er den hele Sum, som der er Tale om, at Staten skulde komme til at tage ved at give de 4 Aars Forlængelse af Terminden for Indløsningsretten, dette dog kun under Forudsætning af, at Overskudet over den sædvanlige Rentefod af Driftsindtagten er 2 pCt. Saaledes ligger Sagen i Virkeligheden for, og der er ikke Tale om 800,000 Rd. og 200,000 Rd., naar man vil henføre Summerne til et og samme Tidspunkt.

Nasimusen: Da denne Sag sidst var til Forhandling i dette Thing, stemte jeg for et lignende Forslag, som det der nu er stillet af Udvalgets Mindretal. Jeg stemte for det den Gang, fordi jeg troede, at det ikke var rigtigt at udvide den Myndighed, som det sjællandske Jernbaneselskab har til at drive Jernbaner. Hvad jeg den Gang troede, tror jeg endnu; jeg tror endnu, at det ikke er rigtigt at udvide denne Myndighed, men naar jeg alligevel vil stemme mod de foreliggende Ændringsforslag, er det af en anden Grund, og det er den, at jeg navnlig ønsker at faae Loven ud. Der er efter min Mening saa meget godt ved Loven, at vi ved denne Leilighed maa se bort fra dennes enkelte Bestemmelser. Der er flere Egne af Sjælland, som der er Tale om muligvis kunde faae en Jernbane, naar denne Lov kommer ud, men forhindre vi Lovens Udkommen, faae disse Egne maatte slet ingen Jernbane senere. Min Mening er, at man skal gribe Diebliffet, naar man kan faae Noget. Grunden til, at jeg vil forandre min Afstemning fra forrige Gang, er derfor ikke den, at jeg finder det rigtigt at indbrømme det sjællandske Jernbaneselskab en forlængt Tidsskrift, men derimod, at der er saa meget Godt ved Loven, at den bør komme ud, for at de Egne, hvortil der her er Tale, ogsaa kunne blive hjulpede med en Jernbane, hvilket der ikke har været Udfigt til tidligere, og hvortil maatte ogsaa nu Udfigten kan være temmelig fjern. Jeg vil altsaa stemme imod de stillede Ændringsforslag og derpaa give Loven min Stemme.